

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 13. De Adolescentepetēte vt saluus fiat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

MEDITATIO XIII.
DE ADOLESCENTE

[PETENTE, QUOMODO SALVVS FIERET?

PVNCTA MEDITATIONIS.

- Mat. 19. I. Christo quidam Princeps occurrens, genu flexo rogabat: quomodo posset saluus fieri? Resp. serua mandata.*
- Marc. 10. Luc. 18. II. Illo affirmante se hac ipsa seruassee ab à iuuentute sua ait: vnum adhuc deest. si vis perfectus esse, vende omnia, & sequere me.*
- III. Illo tristi abeunte dixit Christus: quam difficile, qui pecunias habent intrabunt in regnum Dei. &c. Petro dicenti se cum suis omnia reliquisse; spondet mercedem.*

PROPHETIÆ.

- Psa. 118. 1. IN quo corrigit adolescentior viam suam in custodiendo sermones tuos.*
- Dent. 33 2. Qui dixit patri suo & matri sua, nescio vos, & fratribus suis, ignoro illos, & nescierunt filios suos, hi custodierunt eloquium tuum, & pactum tuum seruauerunt.*

3. Si di

MEDITATIONVM. 173

3. Si diues fueris, non eris immunis à de- Eccl. II.
licto.

4. Dispersit, dedit pauperibus, iustitia eius Psal. III.
manet in saculum saculi, cornu eius exalta-
bitur in gloria.

5. Mitte panem tuum super transeuntes a- Eccl. II.
quas, quia post tempora multa inuenies illū.

DOCUMENTA.

1. **D**ominus, interrogatus ab adolescente, quid facere deberet ad obtinendam vitam aternam, primum ei proposuit praecepta ad caritatem proximi spectantia, deinde vero consilia pertinentia ad amorem Dei perfectum: vt doceret nos, contententi ad diuini amoris perfectionem, & vitae contemplatiuae exercitia, primum necessarium esse, vt se exercent in operibus, ad caritatem proximi spectantibus, quae sunt propria vitae actiuae.

2. Christus appellatus ab hoc adolescente Magister bonus, videtur agrè tulisse, eumque correxit. Quod non fecit Dominus propter se, nec enim in eum cadere poterat vana de seipso existimatio: sed propter nos, vt disceremus; cum aliqui nimium nobis adulantur, non dissimulare, nec arridere, sed potius declarare nobis illas laudes displicere, eosque verbis asperis corrigere, vt hac ratione conseruemus in nobis humilitatem, & adulatoris temeritatem coerceamus; offendiculum quoque aliorum remoueamus, qui ex nostro silentio suspicari possent, huiusmodi titulos & epitheta honorata nobis place re.

3. Cum affirmaret idem iuuenis se obseruasse

uasse omnia mandata, Christus sciens illum non ideo esse de salute securum, enim hortatus est ad maiorem perfectionem: ut nempe moneret quoque nos, etiamsi videremur nobis multum præstitisse, diuinisque mandatis paruisse, non debere nos ideo esse metu vacuos, quasi nihil deesset: debere autem nos sancto quodam timore suspensos, ignari quousque Deo opera nostra placeant, semper aspirare ad maiorem perfectionem, & in dies longius in cursu virtutis progredi, more eorum qui arcum dirigentes ad scopum, aciem oculorum altius intendunt, quo à scopo non aberrerent: pari enim ratione & nos, si salutis nostræ scopum attingere velimus, altiora respicere debemus, quotidie in bonis operibus & virtutibus Christianis crescendo, secundum consilium scripturæ, *Qui iustus est, iustificetur adhuc.*

Apo. vi.

4. Hic iuuenis videbatur se velle adiungere Christo, magnoque salutis desiderio teneri; sed cum aduertit in periculum vocari suas facultates, tergiuersatus est, & consilium Christi repudiavit. O quot hodie sunt, qui videntur pijs & deuoti, dum prospere illis omnia succedunt, & commoditate sua in seruitio Christi fruuntur: verum, vbi irruerit ventus contrarius, qui illos vel in facultatibus, vel honore, vel filiis, vel propria persona non nihil tangat vel affligat, mox demonstrant se amore sui plenissimos, eoque victi turpiter retrocedunt. Quot item sunt, qui in verbis apparent perfecti Christiani, bonaque alijs consilia impartunt, at dum ipsi monentur sui officij, vt aliena restituant, vt remittant iniurias, vt noxiū contractum rescindant, vel occasionem peccati deserant, nihil agunt,

ne in

ne in opibus, carne, vel existimatione aliquid patiantur. Omnes hi, certum est, cœlum non ingredientur.

5. Qui dixerunt Christo, *Ecce nos reliquimus omnia*, constituti sunt ab eo iudices mundi, vt intelligeremus eos solos esse bonos iudices, & de alijs iuste iudicare posse: qui liberi sunt ab omni animi perturbatione & rerum temporalium cupiditate.

6. Dixit quoque Dominus discipulis suis, eos, quoniam ipsum in hac vita secuti essent, in altera secum confessuros supra duodecim sedes; vt intelligeremus eos, qui in sæculo labores defugiunt, nec volunt per bonorum operum exercitium sectari Christum, non posse vlla spe teneri, se vna cum Christo aliquando confessuros, id est, quiete æterna fruituros, sed potius cum omnibus ignavis detrudendos ad inferos.

7. Si sententia à CHRISTO data vera est, nempe, quotquot propter ipsum reliquerint patrem, matrem, agros, magnum thesaurum habituros in cœlo præter vitam æternam: quod præmium, quam sententiam expectabunt illi, qui scientes se à Christo vocari, tamen, ne facultates suas vel amicos deserant (excepto casu extremæ necessitatis) renuunt eum sequi? ac item illi qui iam diuino seruitio dedicati, amore parentum, vel opum deserunt Christum, & miserè redeunt ad seruitium præstandum mundo? certè non aliam habent expectare sententiam omnes illi, nisi quam ipse Christus protulit, dicens. *Qui amat* Matt. 10
patrem aut matrem plus quàm me, non est me dignus.

H 4

3. Si a-

3. Si aliquando contingat, Dei seruos non sentire in se centuplum, hanc pacem animi, & quietem à Domino in hac vita promissam, non ideo debent iudicare diuinas promissiones non esse constantes & infallibiles, sed potius debent excutere conscientiam suam, & iudicare seipsos, si fortè inueniant aliquem nidum auium, vel cauernam vulpium, id est, aliquam superbiam occultam, vel amorem proprium, aut affectum inordinatum erga creaturam: & si conati fuerint nidum illum, vel malas bestias abijcere, mox se prodet illud centuplum, & diuina cordis consolatio.

9. Mundus arguit eos qui se relicto sequuntur Christum, dicens: relinquere parentes & cognatos esse crudelitatem, deserere opes aliaque huius vitæ bona esse stultitiam: omnibusque suis affectis nõ aliud promittit, quam breuem voluptatem cum magna amaritudine coniunctam in hac vita, & magno discrimine æternæ damnationis in altera. Ex alia parte Christus laudat eos, qui omnibus renunciant propter se, tanquam actum magnæ perfectionis, promittitque in hac, alteraque vita cœleste præmium coniunctum cum securitate salutis æterni. Iam ergo tu, quisquis adhuc de vitæ tuæ statu deliberas, vide vter duorum veracior sit, mundusne an Christus, & cuiusmodi sint præmia ab hoc & illo proposita: illum verò sequere, quem iudicabis salubriorem animæ

tua.

MEDI-